

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17Pc/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220209828
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Macalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7220209828.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Janou Macalovou, v právnej veci navrhovateľa: C.. N. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., C. XX a oprávnenej z vyživovacej povinnosti: S. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., R. X, zastúpená splnomocneným zástupcom N.. N. N., nar. XX.X.XXXX, bytom Y.V., H. XX, v konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

I. Vyživovaciú povinnosť navrhovateľa C.. N. Q., nar. XX.XX.XXXX voči oprávnenej S. Q., nar. XX.X.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 14Pc/16/2017-196 zo dňa 4.8.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košice sp. zn. 7Co/31/2018-259 zo dňa 31.1.2019 zrušuje s účinnosťou k 1.7.2019.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 30.9.2020 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči oprávnenej, svojej dcére ku dňu vyhotovenia návrhu t.j. 28.9.2020. Uviedol, že určené výživné uhrádza pravidelne, včas a v plnej výške určenej súdom. Okrem toho dcéram uhrádzal viaceré výdavky pri osobných stretnutiach (obuv, oblečenie, financie na školské výlety v zahraničí a iné). Obe dcéry bezprostredne po ukončení strednej školy začali študovať na vysokej škole, pričom I. úspešne ukončila vysokoškolské štúdium v r. 2017 a S. pokračovala v štúdiu na vysokej škole naďalej. Študuje už 8 rokov, tento študijný rok bude deviaty. Od roku 2017 nemá absolútne žiadne informácie o tom, či oprávnená ešte študuje, alebo štúdium ukončila. V N. 2020 dovŕšila XX rokov a má za to, že je to dostatočná doba na prípravu na budúce povolanie a samostatný život. Vysoká škola nie je nevyhnutným dôvodom pre to, aby mohol byť človek samostatne zárobkovo činný. On má XX rokov a chystá sa do starobného dôchodku, pričom z dôchodku bude musieť ešte niekoľko rokov splácať hypotéku na byt a spotrebný úver.

2. Podaním zo dňa 5.3.2021, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 8.3.2021 navrhovateľ zmenil svoj návrh a žiadal zrušiť vyživovaciú povinnosť k oprávnenej spätne ku dňu 1.7.2019 s odôvodnením, že k tomuto dňu oprávnená nastúpila do pracovného pomeru, o čom doposiaľ nebol informovaný.

3. Oprávnená vo svojom vyjadrení k návrhu uviedla, že s ukončením vyživovacej povinnosti súhlasí, nakoľko dňa 21.8.2018 ukončila bakalárske štúdium na O. D. Y. v študijnom odbore H.. V ďalšom štúdiu zo zdravotných dôvodov nepokračovala. Po ukončení štúdia sa zaregistrovala do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, z ktorej bola vyradená dňom 1.7.2019, kedy nastúpila do zamestnania v spoločnosti I., G..M..B., Y.. U tohto zamestnávateľa je zamestnaná doposiaľ. Počas evidencie uchádzačov o zamestnanie nepoberala dávku, nakoľko na ňu nemala nárok. Od ukončenia štúdia po nástup do zamestnania t.j. po dobu 10 mesiacov bývala s mamou, ktorá zabezpečovala zo svojho príjmu aj jej potreby a stravu. Ospravedlňuje sa, ale bola v domnení, že

súdu oznámila skutočnosť o ukončení štúdia. Výživné si overila v banke a tak ako uvádza navrhovateľ finančné prostriedky vo výške 350 eur mesačne po celý čas zasielal na jej účet. Keďže mala trvalý príkaz na prevod na sporiaci účet, neuviedla si to. Finančné prostriedky prevedie na účet navrhovateľa v stanovenej lehote.

4. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie. Pojednávanie dňa 21.4.2021 sa oprávnená nezúčastnila, svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila, súd mal doručenie predvolania riadne vykázané, a preto v zmysle § 180 CSP pojednával v jej neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a listinnými dôkazmi a zistil tento skutočný stav:

5. Navrhovateľ vo svojej výpovedi na návrhu zotrval. Žiadal zrušiť svoju vyživovaciu povinnosť k oprávnenej v zmysle návrhu na pripustenie zmeny návrhu ku dňu 1.7.2019. Uviedol, že naposledy bol zaviazaný prispievať na výživu oprávnenej výživným vo výške 350 eur mesačne. S dcérou nekomunikuje. Do podania návrhu nemal žiadne informácie o tom či študuje, respektíve je zamestnaná. Pôvodne sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti ku dňu 28.9.2020. Po tom čo mu bolo doručené vyjadrenie oprávnenej k návrhu, z ktorého zistil, že po ukončení štúdia je od 1.7.2019 zamestnaná, doručil súdu návrh na pripustenie zmeny pôvodného návrhu, ktorým žiada zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť späť ku dňu 1.7.2019. Zrušenia vyživovacej povinnosti sa domáhal v pôvodnom konaní v čase, keď mala oprávnená XX rokov. Dcéra v konaní preukázala, že naďalej študuje po predĺžení štúdia a z uvedeného dôvodu bola rozhodnuté o zvýšení výživného zo sumy 200 na 350 eur mesačne. Určené výživné riadne uhrádza. Na výživnom nemá žiadny dlh. Na pojednávaní súdu doručil dohodu o ukončení poskytovania právnych služieb zo dňa 7.4.2021. Žiadal priznať trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vyúčtovaných v sume 411,32 eur.

6. Uznesením sp. zn. 17Pc/37/2020-84 zo dňa 26.4.2021 tunajší súd pripustil zmenu petitu návrhu v znení: Súd vyživovaciu povinnosť navrhovateľa C.. N. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., C. O.. Č.. XX voči oprávnenej S. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., R. O.. Č.. X, určenú rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 14Pc/16/2017-196 zo dňa 4.8.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 7Co/31/2018-259 zo dňa 31.1.2019 zrušuje s účinnosťou k 1.7.2019. Uznesenie nadobudlo dňa 5.5.2021 právoplatnosť.

7. Pojednávanie dňa 24.5.2021 súd vykonal v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti oprávnenej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť. Na zastupovanie v konaní splnomocnila zástupcu.

8. Na pojednávaní dňa 24.5.2021 navrhovateľ zotrval na svojom návrhu. Uviedol, že oprávnená je riadne zamestnaná a vo svojom vyjadrení k návrhu uvádza, že ním poukazované výživné je jej zasielané na sporiaci účet a teda má za to, že tieto finančné prostriedky nepotrebuje na zabezpečenie svojich potrieb. Už v minulosti žiadal, aby mu raz za polrok oznámila či ukončila štúdium, respektíve či je zamestnaná, čo však neuskutočnila. Má za to, že oprávnená cielene a vedome zneužíva túto situáciu.

9. Zástupca oprávnenej na pojednávaní uviedol, že oprávnená s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti súhlasí, avšak ku dňu podania návrhu, t.j. 30.9.2020. Nesúhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti späť ku dňu 1.7.2019 a v tejto časti žiada návrh zamietnuť s poukazom na to, že v zmysle platnej právnej úpravy je možné zrušiť vyživovaciu povinnosť najneskôr ku dňu podania návrhu na súd. Uviedol, že oprávnená sa po ukončení štúdií zamestnala dňa 1.7.2019. Zamestnaná bola na dobu určitú do 30.6.2020. Pracovný pomer jej bol predĺžený na dobu jedného roka po uplynutí predchádzajúcej doby teda do 30.6.2021. Má zdravotné problémy. Vzhľadom na tieto skutočnosti je opakovane práceneschopná, a preto je s ňou pracovný pomer opakovane uzatváraný na dobu určitú. Poukázal na to, že po doručení návrhu na zrušenie výživného oprávnená výživné za marec 2021 navrhovateľovi vrátila a naďalej uhrádzanie výživného nepožadovala. Povinnosť informovať navrhovateľa o tom či ukončila štúdium, respektíve je zamestnaná jej nebola uložená. Pokiaľ navrhovateľ naďalej výživné uhrádzal, mohla mať za to, že jej prispieva dobrovoľne. Trovy konania nežiada priznať a rovnako žiada, aby súd nepriznal nárok na náhradu trov konania navrhovateľovi.

10. Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 14Pc/16/2017-196 zo dňa 4.8.2017 bolo zistené, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 25.3.2013 č.k. 22P/146/2010-361 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.10.2013 č.k. 7Co/54/2013-401 vo výroku o výživnom

tak, že zvýšil výživné zo strany povinného C.. N. Q. pre oprávnenú zo sumy 200 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne s povinnosťou poukazovať k rukám oprávnenej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 3.5.2017 opakovane do budúcnosti. Dlh na výživnom za obdobie od 3.5.2017 do 31.7.2017 vo výške 440,36 eur uložil povinnému uhradiť k rukám oprávnenej do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Návrh povinného na zníženie výživného voči oprávnenej S. Q. zamietol. Rozsudok v tejto časti v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co/31/2018-259 zo dňa 31.1.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 8.4.2019.

11. Podľa predloženého diplomu O. C. N. Š. D. Y., C. Q. zo dňa 21.8.2018 mal súd preukázané, že oprávnená absolvovala 1. stupeň vysokoškolského štúdia v študijnom programe H. a podľa § 52 ods. 5 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov jej bol udelený akademický titul bakalár.

12. Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 22.2.2021 oprávnená nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V evidencii bola vedená v období od 29.8.2018 do 30.6.2019. Dňa 1.7.2019 bola vyradená z dôvodu vzniku pracovného pomeru.

13. Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice č. KE0/RSK/ZAM/2019/22223 zo dňa 11.7.2019 bola oprávnená vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 1.7.2019.

14. Podľa oznámenia zamestnávateľa oprávnenej I. G..M..B., M. XX, Y. V. XX XXX XXX zo dňa 14.4.2021 oprávnená je u tohto zamestnávateľa zamestnaná od 1.7.2019 s priemerným čistým mesačným príjmom za obdobie od 02/2020 do 02/2021 vo výške 681,89 eur.

15. Podľa predloženej pracovnej zmluvy uzavretej medzi zamestnávateľom I. G..M..B., M. XX, Y. V.B. XXXXXXXX a H.. S. Q. sa oprávnená zamestnala ako administratívny pracovník s dňom nástupu do práce dňa 1.7.2019. Pracovný pomer sa dojednáva na dobu 12 mesiacov. Podľa oznámenia zamestnávateľa zo dňa 30.6.2020 pracovná zmluva bola predĺžená na dobu určitú do 30.6.2021.

16. Podľa čl. 11 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

17. Podľa ust. § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

18. Podľa ust. § 2 ods. 1 a 2 na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

19. Podľa § 155 CMP, konanie sa začína len na návrh.

20. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

21. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť ak sa zmenia pomery.

22. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ZOR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

23. Podľa § 65 ods. 3 ZOR, výživné plnoletých osôb upraví súd len na návrh.

24. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

25. Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa. Zánik tejto vyživovacej povinnosti zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, nie je viazaný na dosiahnutie konkrétnej vekovej hranice ani na podmienku bývania v spoločnej domácnosti, či skončenia jednej formy štúdia. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, za splnenej požiadavky trvalosti tohto stavu.

26. V prípade ak výživné na dieťa bolo určené súdnym rozhodnutím, len nadobudnutím samotnej schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, nezaniká automaticky vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu, ale je potrebné, aby o zrušení vyživovacej povinnosti rozhodol súd.

27. V danom prípade má súd za nepochybné preukázané, že je splnená zákonom stanovená podmienka pre zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči oprávnenej, ktorý zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Jedná sa teda o situáciu, keď dieťa získa pravidelný príjem či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti, avšak tiež sa za takýto považuje aj príjem zo sociálnych dávok poskytovaných štátom v prípade, že sa dotyčná osoba po ukončení prípravy na budúce povolanie neuplatní na trhu práce. V konaní mal súd preukázané, že oprávnená ku dňu 21.8.2018 ukončila bakalárske štúdium štátnou záverečnou skúškou a následne od 29.8.2018 bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z tejto bola vyradená dňa 1.7.2019 z dôvodu vzniku pracovného pomeru. Od uvedenej doby je zamestnaná. Pracovný pomer jej bol naposledy predĺžený na dobu určitú do 30.6.2021. Skutočnosť, že pracovný pomer je s oprávnenou uzatváraný opakovane na dobu určitú je pre rozhodnutie súdu irelevantná a nič nemeniaca na tom, že oprávnená nadobudla schopnosť samostatne sa živiť.

28. S poukazom na uvedené súd návrh navrhovateľa považuje za dôvodný a tomuto vyhovel. Zrušil vyživovaciu povinnosť k oprávnenej počnúc ku dňu 1.7.2019. Nestotožnil sa s právnym názorom prezentovaným zástupcom oprávnenej, podľa ktorého by súd nemohol zrušiť vyživovaciu povinnosť k plnoletému dieťaťu skôr ako od podania návrhu na súd. Rozsudok odcudzujúci na plnenie v budúcnosti ročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, kedy došlo k zmene pomerov (§ 233 CSP). Z uvedeného vyplýva, že súdne rozhodnutia ukládajúce povinnosť na plnenie výživného možno zmeniť len na návrh a len vtedy, ak sa zmenili okolnosti rozhodujúce pre výšku alebo ďalšie trvanie dávok. Súd preto musí zrušiť vyživovaciu povinnosť s účinkami od toho dňa, kedy odpadli podmienky na jej ďalšie trvanie, teda keď dieťa nadobudne schopnosť samé sa živiť, a to i spätne. Takýto záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. IV.ÚS 473/2012 zo dňa 18.09.2012.

29. Keďže súd mal s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zistené splnenie zákonných podmienok pre zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom, návrhu navrhovateľa vyhovel.

30. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

32. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

33. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Navrhovateľ žiadal priznať náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vyčíslených právnym zástupcom faktúrou č. D. zo dňa 25.2.2021 vo výške 411,32 eur. V zmysle Dohody o ukončení poskytovania právnych služieb bol navrhovateľ v konaní zastúpený na základe udelenej plnej moci zo dňa 16.2.2021 do 7.4.2021.

35. Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu strán v konaní. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov, okrem prípadu, ak s ohľadom na okolnosti prípadu považuje súd priznanie nároku na náhradu trov konania za spravodlivé. Súd skúmal, či v predmetnom konaní je spravodlivé priznať niektorému z účastníkov konania náhradu trov konania. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľ inicioval konanie a bol v ňom úspešný, nemôže súd považovať za okolnosť hodnú osobitého zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov konania. V konečnom dôsledku konanie v tejto veci nevybočilo z rámca ostatných bežných konaní vo veci výživného plnoletých osôb, a to tak z hľadiska hmotného ako i procesného práva, preto nebol dôvod na priznanie náhrady trov konania žiadnemu z jeho účastníkov.

36. Súd tiež dopĺňa, že z príslušných ustanovení CMP upravujúcich konania vo veciach výživného plnoletých osôb nevyplýva účastníkom konania povinnosť dať sa zastupovať zástupcom. Preto vzhľadom na túto skutočnosť bolo slobodnou voľbou navrhovateľa, jeho vlastným rozhodnutím, či si zvolí zástupcu alebo nie. Navyše súd poukazuje na to, že v čase začatia konania navrhovateľ nebol právne zastúpený, teda návrh nebol spísaný a podaný právnym zástupcom a k ukončeniu zastupovania došlo v priebehu konania.

37. Súd s ohľadom na uvedené skutočnosti rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania v súlade s § 52 CMP nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 odsek 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 odsek 1, odsek 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil .